

но. Князът къмъ б. ч. пакъ ме повика, мисленици, че заминавамъ още утре; говори ми пакъ върху окръжното за настоятелствата, за Augsburger Allg. Zeitung (и Менгесъ билъ у тъхъ); Fitzau, изгоненъ пруски и румелийски офицеръ, пише отъ София много безсрамни дописки, като напр. за 30 августъ, въ берлинските вестници; князът самъ ми съобщи за Стоилова, Стоиловъ искалъ това да остане тайна, ала цѣлъ свѣтъ го знае, князът се смѣе, нѣма да издържи дълго време, следъ 14 дни ще почне да се оплаква; Храновъ Ат. билъ днесъ у княза, цѣлъ билъ разстроенъ, иска удовлетворение за наложението му арестъ отъ Ремлингенъ, князът го успокоилъ, казалъ му, че не може да мѣни министриятъ непрекъснато, той самъ като войникъ е билъ често въ арестъ; Ремлингенъ, каза князът, тукъ въ тази работа се е изложилъ зле, нѣмалъ е право да затваря когото и да било, предъ сѫда би пропадналъ; следъ това стана дума за Бълг. гласъ и за неговите страшни глупости. — Вечеръта отидохъ у Стоилова, тамъ бѣ Любовски, а по-късно дойдоха Горбановъ, Спасъ, Тъпчилещовъ, Вълковичъ, Моравеновъ Лука. Вълковичъ разказа за палтото, което Мте и Mr Богориди носили общо, било едно; какъ Богориди чулъ, че въ Европа продавали печка, която държала топло 7 дни, порожчаль си Kachelofen [печка отъ глинени плочки], ала ето че не вървѣло; какъ стариятъ Francisk Reynaldi, плодивски католически епископъ като Alterspraeresident [председател по старостъ] отвяръля Събранието съ думитѣ „облъснатото събранието“ и какъ при първото заседание падналъ задъ масата, та му се видѣли крачетата задъ пулта, мислѣлъ че ималъ столъ отдири си, Калчовъ и Величковъ бѣрже го вдигнали. Въ Шуменъ имало нѣкой си Д-ръ Граматовъ, старъ лѣкарь отъ малоазийските българи при Изникъ, билъ въ болниците въ Батумъ, Вълковичъ го познавалъ добре, билъ погърченъ. Горбановъ разказа какъ Д-ръ Димитровъ, единъ отъ 11 братя, се оженилъ въ Елена въ пияно състояние въ кѫщата на попа съ дъщерята на сѫщия попъ, вече малко застарѣла; най-напредъ питалъ за „годене“, следъ това има ли още много „до венчане“ — и я свѣршилъ. Появи се въпросъ дали Каравеловъ спи, Моравеновъ твърди, че само 4 часа, много неспокойно. Абдулкеримъ паша билъ родомъ отъ Чирпанъ. — Когато бѣхъ боленъ, Стояновъ ми разправи какъ загиналъ Д-ръ П. Беронъ — Беровичъ. Живѣтель въ Парижъ, съ измама билъ ощетяванъ отъ своите арендатори — котленци, които отъ вагабонти ги направилъ човѣци. Искаль да остави много пари за българска гимназия въ Одринъ. Въ Браила му предлагали да направи настойникъ на всичко това Българското книжовно дружество. Пристигналъ въ Браила, билъ ощетенъ съ имота си поради своето малодушие, като съ измама подписа цесията и продажбата му, давали му пари други търговци, сти-